

Aspviks koloniträdgårdsförening 1981-2011

30-års historia

Utgiven av Aspviks koloniträdgårdsförening

Förord

2011 firade Aspviks koloniträdgårdsförening jubileum efter 30 års verksamhet. Under dessa tre decennier har mycket hänt sedan jordbruksmarken togs i besittning för kolonilandamål. Området uppodlades raskt med kolonisternas favoritgrödor och stugor uppfördes efter hand på de ca 150 lotterna. Därefter har de gemensamma anläggningarna utvecklats, bl a med bättre sanitetsutrymmen, festplats, kontor och sommarvatten till alla lotter. För att närmare beskriva områdets utveckling beslutade styrelsen i augusti 2011 att föreningens historia skulle dokumenteras som ett ytterligare bidrag till 30-årsfirandet.

Området är numera friköpt av föreningen och vi kolonister är tillsammans ansvariga för skötseln av de gemensamma tillgångarna. Det är därför viktigt att vi turas om att åta oss förtroendeuppdrag eller på annat sätt aktivt medverkar i föreningens aktiviteter så att vi kan bibehålla en förening med god ekonomi och bevara ett trivsamt koloniområde.

Förhoppningsvis kan du låta dej inspireras av denna bok.

Aspvik den 15 mars 2012

Siv Jernberg
Ordförande

1	Hur boken kom till.....	3
2	Hur det såg ut innan	5
3	Hur det började	8
4	Föreningen bildas.....	11
5	Området bebyggs och odlas	13
6	Etapp II kommer till stånd.....	23
7	Resten av 1980-talet – fortsatt utveckling...	29
8	1990-talet – nya idéer föds	35
9	2000-talet – idéerna förverkligas	43
10	Gemensamma aktiviteter	57
11	Och framtiden?	67

1 Hur boken kom till

För arbetet med att dokumentera föreningens historia utsågs en redaktion bestående av undertecknade kolonister. Vi började med att gå igenom föreningsarkivet samt handlingar hos kommunen, arbetarrörelsen och lantmäteriet. Därefter har vi intervjuat ett antal kolonister och några politiker samt letat fram gamla bilder.

Eftersom det är tusentals människor som har eller har haft anknytning till koloniområdet kan historien beskrivas på många sätt. Fokus i denna framställning ligger på föreningsarbetet, dvs kolonisternas gemensamma historia. För att även fånga upp individuella hågkomster efterlyste vi tidigt berättelser och bilder från kolonisterna.

Vi framför härmed vårt tack till alla som har bidragit.

Arbetet med boken har utförts på ideell basis och eventuella intäkter tillfaller helt föreningen. För bokens innehåll svarar redaktionen. Foton i boken där källan inte anges är hämtade från föreningsarkivet eller tillhör redaktionen.

Ulf Björkdahl

Leif Håkansson

Dag Nuhma

Några hållpunkter i föreningens historia

- 1980 Området beslutas och mark inköps.
- 1981 Första arrendekontrakten skrivs. Föreningen bildas. Första stugorna byggs.
- 1984 Etapp II av området börjar bebyggas.
- 1986 Området får sanitetsbyggnader med wc och dusch.
- 2001 Gemensamma byggregler för nya och gamla området.
- 2004 Föreningen friköper området från kommunen.
- 2005 Kontorshuset byggs, inkl wc och dusch för vinterbruk.
- 2007 Ny detaljplan för området som tillåter bygggrätt 32 kvm.
- 2008 Sommarvatten till varje lott.

Trakten kring koloniområdet.
Den röda streckade linjen är församlingsgräns mellan Bro och Kungsängen-Västra Ryd.

2 Hur det såg ut innan

Vi kolonister kämpar ju ibland med vattensjuk mark, särskilt på de lägre belägna kolonilotterna. Detta är inte så konstigt. För 1.000 år sedan var detta en vik i Mälaren. Lyft blicken mot sjön och du ser hur platt marken är. Koloniområdet ligger med sin lägsta punkt endast några få meter över Mälarens nivå. Så här har en och annan båt glidit fram och föremål kan ha tappats från båten och landat i dyn. Kanske finner du något när du höstgräver?

För 500 år sedan hade vattnet dragit sig tillbaka så långt att här var en sank äng. På ängen växte starrgräs som togs tillvara av Aspviks gård. Eftersom boskapen på den tiden strövade fritt i skogen hägnade man in åkrar och ängar. Ängshöet skulle användas som vintrefoder. Ängen var så viktig att skydda under växttiden att den bevakades av en ängsvaktare som bodde i skogskanten. Grundstenar från ängsvaktarens torp finns ännu kvar.

Vägen förbi området var av stor betydelse redan under medeltiden och var under lång tid den enda landvägen mellan Stockholm och Bergslagen. Så länge som det var vatten eller sankmark där vårt koloniområde nu ligger, gick vägen runt området. Denna ursprungliga gång- och ridväg kan ännu anas här och var, i form av de stigar som löper i skogskanten. Så småningom, kanske under 1500- eller 1600-talet, anlade man landsvägen över ängen och nu blev vägen lättare farbar med vagnar. Vintertid använde man särskilda vintervägar över sjöisar och frusna blötmarker för att undvika den knaggliga och backiga landsvägen. En sådan vinterväg löpte över ängarna vid Aspviks gård ut över Brofjärden och vidare mot Litslena.

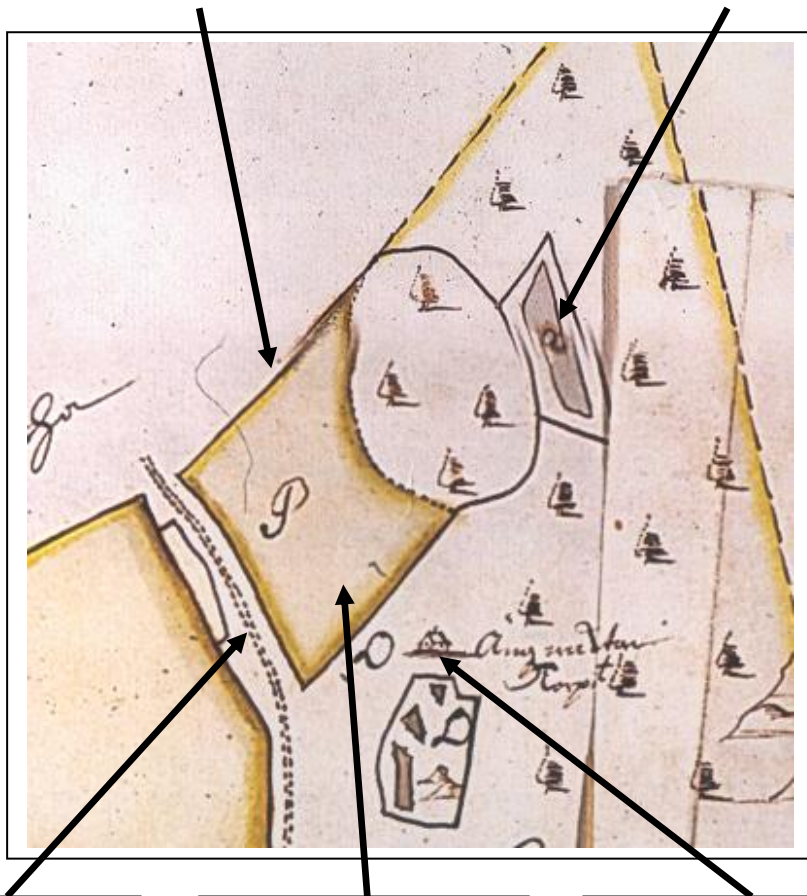
I närområdet finns även andra historiska begivenheter. Mest känd är nog Aspviks mjölkvarn som låg ungefär där betongstationen nu ligger i Aspviksbacken. Kvarnen är känd sedan medeltiden och var i drift ända till slutet av 1940-talet. Mitt emot ligger kvarnbyn och i närområdet har även funnits smedbostad, dragontorp och krog. Den 26 januari 1719 passerade förresten Karl XII:s liktåg här, ett flera kilometer långt följe.

Visst känner du de historiska vingslagen i vår trakt?

På nedanstående karta från 1690 över Aspviks ägor kan vi utläsa följande:

Längs det numera igenlagda diket i koloniområdet gick gränsen mellan Bro och Näs (Kungsängens) socken. Den var samtidigt gräns mellan Aspviks och Härnevis ägor. (Sockengränsen gällde fram till 1952 då flera socknar slogs ihop och bildade Upplands-Bro kommun).

Ett stycke uppodlad åker i skogskanten, dvs där lotterna Morotsvägen 11, 13, 15, 17 och 19 nu ligger. Detta är alltså den första odlingen på det blivande koloniområdet.

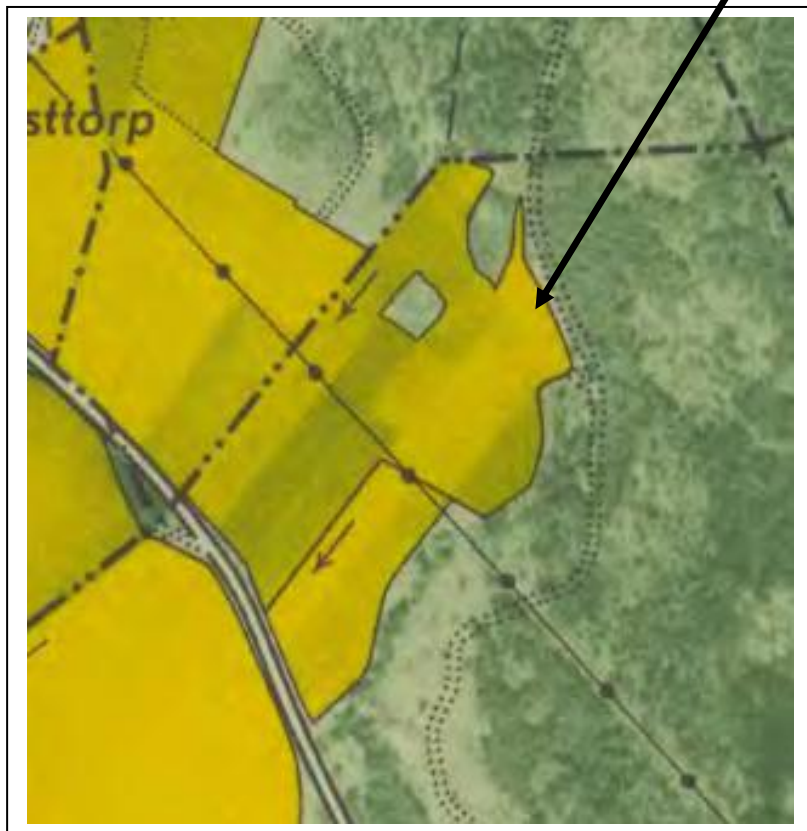

Landsvägen följde ungefär samma sträckning som vägen idag, men var smal, knagglig, krokig och backig.

Koloniområdets södra del var ängsmark som sträckte sig från landsvägen ungefär till nuvarande Lökvägen. Norra delen var slyskog.

Här låg Grindtorpet, som vid denna tid även fungerade som ängsvaktartorp. Intill syns några av torpets åkerlappar. Lämningar från torpgrund och odlingar finns kvar.

Den här kartan är från 1950-talet, alltså ungefär 250 år senare än föregående karta. Som synes är ägo gränsen densamma och man kan även känna igen konturerna av den tidigare ängen, som nu hade uppodlats till åker. Nuvarande skogsdungen syns tydligt. Du kan även känna igen konturerna av 1600-talsåkern vid nuvarande Morotsvägen (se pilen).

Enligt Monica Alenberg, som bodde med Lasse i Snyggboda innan koloniområdet bildades, odlades här både spannmål och potatis av de bönder som arrenderade jordbruket. Marken var på vissa ställen vattensjuk och besvärlig och bönderna sparade den ofta till sist då det hände att traktorerna körde fast. Det planterades både asp och björk för att på naturlig väg dränera marken speciellt runt hästhagen, diket och i skogsdungen.

3 Hur det började

Vilka var egentligen kommunens avsikter med att skapa ett koloniträdgårdsområde med småstugor? Vid föreningens 10-årsjubileum berättade dåvarande kommunstyrelsens ordförande Allgun Wilhelmsson följande. ”När vi 1980 fattade beslutet om att öppna ett kolonistugeområde i Aspvik hade vi ett par övergripande mål. Det viktigaste var att de som bodde i kommunen och inte hade tillgång till en egen markbit eller något fritidshus, skulle få första tjing på lotterna. Ett annat mål var att få fram ett område med en prisnivå som inte skulle utestänga låginkomsttagare från området”. Likaså var det viktigt med bussförbindelse så att man inte måste vara beroende av bil.

Från början hade man tänkt sig två koloniområden i kommunen, ett i Bro och ett i Kungsängen. Bland de drivande krafterna var Lars Larsson och Sven Ek, båda aktiva i kommunalpolitiken. Larsson ivrade för ett koloniområde i Gröna dalen i Kungsängen, under det att Ek drev frågan i Bro. Förslaget om koloniområde med småstugor fanns med i socialdemokraternas kommunalpolitiska handlingsprogram inför valet 1979. Det var politiskt inte omstritt, men detaljerna skilde. Socialdemokraterna vann valet och gick vidare med planerna. Det fick räcka med ett område och detta skulle ligga mellan tätorterna. Och det blev verkligen mitt emellan - det är precis 5 km till vardera tätort.

Under senhösten 1979 uppdrog kommunfullmäktige till fastighetsnämnden att ta fram förslag på ett koloniträdgårdsområde att tas i bruk 1981. Två möjliga lägen för området diskuterades. Det ena var där området nu ligger och det andra var på andra sidan Enköpingsvägen mellan vägen och järnvägen. Vi kolonister kan nog vara eniga om att man valde rätt av dessa alternativ.

Vy västerifrån mot skogsdungen och blivande parkeringsplatsen, 1981.
Foto från Sigvard Melin.

Våren 1981. Här ska det bli koloni! Foto från Lars Larsson.

Området ligger intill bil- och bussvägen och det finns numera även en belyst gång- och cykelbana hit. Till koloniområdet ansluter stora bär- och svampskogar och det finns flera badsjöar på cykel- eller promenadavstånd.

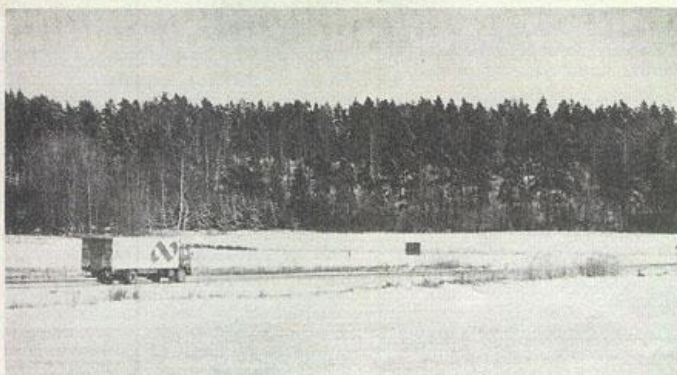
Det blivande koloniområdet omfattade ca 4,5 hektar. Marken där själva lotterna skulle ligga ägdes redan av kommunen (del av fastigheten Aspvik 1:4). Ytterligare mark, avsedd för tillfartsväg och för den senare etappen (del av Husby 2:1), inköptes från ägaren till Lejondal. Ett ”förslag till byggnadsplan 1 för del av Prästtorp (kolonistugor)” ställdes ut på kommunalhuset under mars - april 1981 för allmänhetens synpunkter. Av byggnadsplanen framgick bl a att koloniområdet var beläget i Snyggbodadalens södra del samt att marken utgjordes av god jordbruksmark belägen 4,5-9 m över havet med svag lutning. På området avsågs 97 kolonilotter vardera om ca 300 kvm. Vad gäller byggnation angavs bl a att en huvudbyggnad skulle få uppföras på varje lott, men inga uthus tilläts utom växthus, hundkoja och lekstuga. Eventuellt förråd inräknades i huvudbyggnadens yta. Taklutningen skulle vara 27 grader och högsta byggnadshöjd 3 m till takfot. Tillämpningen av reglerna kom dock att tänjas, t ex kunde en annan taklutning godkännas för dem som köpt valstugor vilka ju hade flackare tak. Inledningsvis hade man tänkt sig stugor om max 15 kvm för att hindra permanentboende, men även 24 kvm diskuterades.

Markarbetena våren 1981 blev svåra pga de otaliga vattenådror som leder från Örnässjön ner till Mälaren. Vägar och parkeringsyta anlades, sommarvattenledning drogs fram och tappställen placerades ut med jämna mellanrum. Fyra torrtoaletter ställdes upp vid parkeringen. Transformatorstation anlades och elkablar drogs fram till varje lott. Pålar för gränsmarkering sattes ut för varje lott.

1981-06-15 fastställde kommunfullmäktige byggnadsplanen. Nu hade man satt ner foten beträffande huvudbyggnadens storlek och 20 kvm (utvändigt mått) blev det som gällde. En ny tillfartsväg (Husby-vägen) skulle byggas från Enköpingsvägen. När länsstyrelsen i sin tur fastställde byggnadsplanen hade de tolv lotter som låg närmast Enköpingsvägen, dvs söder om Potatisvägen, strukits. Området kom att tills vidare bestå av 85 lotter.

Via lokalbladet "Aktuellt i Upplands-Bro" nr 1/1981 (se nedan) erbjöd kommunen de som var intresserade att anmäla sig. Snart hade 144 intresseanmälningar lämnats in, vilka placerades i turordning. Man fick välja ut tre lotter på en karta och sortera valen i prioritetsordning. Några lotter var x-markerade och avsedda för särskild förtursprövning av sociala skäl.

KOLONILOTTER I ASPVIK NÄSTA ÅR

Koloniplotter modell större med plats för små hus ska det bli vid Snyggboda mitt emellan Bro och Kungsängen.

Drömmer ni om ett litet sommarställe med kolonistuga och en jordbit att bruka? Snart behöver ni inte drömma längre. Redan i vår är det meningen att kommunen ska börja arrendera ut stora kolonilotter vid Aspvik, snett emot KF-lagret.

Koloniområdet ska ligga mellan Bro och Kungsängen, nära infarten till Snyggboda 4 H-gård nästan mitt emot infarten till KF:s rikslager.

Koloniplotterna kommer att bli på ungefär 300 kvm och här ska man få bygga små stugor om 20 kvm att ha mysigt i.

Sannolikt kommer det bli billigt att arrendera en jordlott här.

Enligt planerna kommer det att kosta 600 kr per år, vilket blir 50 kr per månad.

Eftersom kommunen vill skapa ett trevligt område med små fina byggnader kommer uthyrningen att ske med kontrakt på 20 år.

Skälet till att man gör det här området är att folk som bor i flerfamiljshus eller har mycket små tomter ska få möjlighet att odla sin egen potatis och sina egna grönsaker.

Området vid Aspvik är 4,5 hektar och det kommer att rymma ungefär 100 kolonilotter.

Anmälan kan göras till Tekniska kontoret, Box 501, 196 21 Kungsängen.

4 Föreningen bildas

Den 4 juni 1981 var de blivande arrendatorerna kallade till ett möte på kommunalkontoret i Tibble-huset för att informeras om byggrätten, teckna arrendekontrakt och välja en interimsstyrelse, dvs en tillfällig styrelse som skulle hantera de initiala aktiviteterna. De första arrendekontrakten mellan kommunen och arrendatorerna daterades 10 juni 1981. Upplåtelse gällde i 20 år (och förlängdes med fem år i sänder om uppsägning inte skedde tre år före avtalstidens utgång). Arrendeavgiften sattes till 600 kr per år (med årlig indexjustering).

Interimsstyrelsens uppgift var att bilda en koloniförening som skulle handa drift och underhåll av koloniområdet. I styrelsen ingick Lars Larsson, Mary Berneklint, Harry Brattström, Sven Ek och Bertil Johnson. Flera i interimsstyrelsen hade varit påskyndare av koloniområdets etablering och var naturliga val. Interimsstyrelsen tecknade arrende-avtal (1981-08-14) mellan föreningen och kommunen avseende koloniområdets gemensamma anläggningar. Kommunen åtog sig att anlägga grusvägar och parkeringsytor samt anordna torrtoaletter och dra fram sommarvattenledning till ett 15-tal tappställen. Föreningen förband sig i gengäld att svara för drift och underhåll av de gemensamma anläggningarna (vägar och parkering, lekplats, toaletter, skogs- och parkområden etc) samt bekosta sop- och latrinhämtning, vattenförbrukning m m.

Interimsstyrelsen kallade alla kolonister till ett konstituerande möte den 12 september i Lillsjöskolan för att bilda föreningen. Vid mötet antogs namnet Aspviks koloniträdgårdsförening (området låg på fastigheten Aspvik) och samtidigt antogs föreningens stadgar och ordningsregler.

Av föreningens stadgar, vilka baserades på normalstadgar upprättade av Svenska förbundet för koloniträdgårdar och fritidsbyar, framgick bl a att föreningens ändamål var (något förkortat) att svara för drift och underhåll av de gemensamma anläggningar som arrenderades av kommunen, främja medlemmarnas intressen som trädgårdskolonister och stärka samhörighetskänslan. Vidare reglerades medlemskapet i föreningen, varvid bl a gällde att medlem var den som arrenderade en lott i koloniområdet av kommunen samt att medlem hade arbetsplikt för skötsel av de gemensamma anläggningarna. Kolonisterna blev alltså arrendatorer i relation till kommunen och medlemmar i relationen till föreningen. Styrelsens uppgifter var (något förkortat) att ansvara för att föreningens anläggningar och tillgångar skulle handhas på ett ekonomiskt och ändamålsenligt sätt och samtidigt övervaka att avtal och beslut mellan föreningen och kommunen åtföljdes. Vid mötet beslöts även att ersättningen till förtroendevalda medlemmar skulle utgöras av att arbetsplikten ansågs vara utförd genom styrelseuppdraget (vilket gäller alltså). Arvoden förekommer inte.

Ordningsreglerna reglerade bl a att trafik med motorfordon in i området endast fick förekomma för lastning och lossning. Vidare fanns bestämmelser om sophantering, regler om husdjur inom området m m. Särskilt angavs att bevattning med slang inte var tillåten. Detta för att man bedömde att marken inte tålde mer vatten, att de få vattenposterna riskerade att ockuperas samt för att man tvivlade på att vattentrycket skulle räcka till vid samtidig användning. Ordningsreglerna antogs av föreningen och godkändes av kommunen.

Medlemsavgiften, vilken avsåg att bekosta föreningens gemensamma angelägenheter, fastställdes för (halvåret) 1981 till 50 kr. Vid mötet redogjordes även för huserbudanden från en del firmor. Den första styrelsen bestod av Lars Larsson (ordförande), Sven Ek (kassör) och ledamöterna Barbro Nord, Lars Nord, Anita Nordahl, Ulf Björkdahl, Bo Hedström och Lars Pettersson.

Vid årsmötet 1982 konstaterades att alla 85 tomter hade fördelats och det fanns således 85 medlemmar/arrendatorer. Föreningens första helårsbudget, dvs för 1982, uppgick till ca 15.000 kr, varav merparten av utgifterna avsåg vatten och sophämtning.

Sen rullade det på.

Föreningens ordförande de första 30 åren:

1981-88	Lars Larsson
1988-90	Ronny Carlsson
1990-91	Rolf Larsson
1991-94	Anders Bringborn
1994-99	Yvonne Tapper
1999-2002	Barbro Grufman
2002-04	Ulf Eriksson
2004-12	Siv Jernberg

5 Området bebyggs och odlas

Nybyggarandan bland kolonisterna var god. Man började bearbeta och förbättra jorden, rensade kvickrot, man planterade och planerade. Torv och sand myllades ner. Stora mängder hästgödsel anskaffades av föreningen. Närmast skogen var det på sina ställen bara ett spadtag ner till blålera men det fanns också fin sjösand i olika lager. En och annan kolonist fick också tampas med de vattenkällor som fanns här och där. Och efter-som det vara nära till grundvattnet var det många som passade på att gräva en brunn. Så pass många att det hette att snart riskerade området att se ut som en schweizerost.

Man köpte stugor i alla varianter – såsom de prefabricerade Boro-stugan, Grisslehamns-stugan, Ljusnästorp, Björnhus och allt vad de hette. De kostade vanligen 20-30.000 kr. Många hus som idag ser olika ut kan som stomme ändå vara av samma konstruktion. En del köpte valstugor. En del byggde själva. Alla hjälpte alla med råd och dåd. Från början fanns ingen el så det var enkla verktyg som användes. Under sommaren och hösten 1981 påbörjades ett 20-tal stugor. Ett år senare hade 55 hus uppförts eller påbörjats och 1983 uppgick antalet hus till 62 på de 85 fördelade lotterna. Den första tiden, innan hus och växtlighet började dominera, var det många som hade sjöutsikt från sin lott.

Foto taget i juni 1981 från Tomatvägen.
Närmast syns Lökvägen och längst bort skymtar Enköpingsvägen. Foto från Eva Ryding.

Nedre delen av Morotsvägen 1981.

Byggreglerna var inledningsvis irriterande petiga. Kommunen detaljstyrde läget för byggnaderna på lotterna, takvinklar m m. Ibland medgavs undantag och ibland var man mer rigid. Irritationen bland kolonisterna var stor. Styrelsen skrev ett kritiskt brev till byggnadsnämnden och begärde ett större utrymme för individuella önskemål. Exempelvis gällde inledningsvis en taklutning om 27 grader. Det var ju inte lätt att hitta hus på marknaden som exakt stämde med det måttet, och kommunen fick justera sina bestämmelser. Stadsarkitekten anmärkte dock beträffande taklutningen att ”tyvärr har både större och mindre uppförts, men inte ser det bra ut!” Kolonisterna var dock nöjda med olikheterna.

Lökvägen 3 år 1981, vilken bebyggdes året därpå. I bakgrunden stugan på Tomatvägen 9.
Foto från Sigvard Melin.

Utdrag ur Bertil och Asta Lindgrens anteckningar från 1981 (Lökvägen 8)

13 sep. Var Bertil, jag och Louise 3½ timme och rensa bort ogräs.

14 sep. Rensa färdigt och öste ut vallen vid vägen 2 tim.

16 sep. Jag vände jord 2½ tim, Bertil 2 tim.

17 sep. Fortsätter med jordvändning 2 tim. Köpt snören för 8.90.

19 sep. Bertil och flickorna var där ca 3 tim.

26 sep. Vi planterade 6 st svarta vinbär och 20 st tulpaner gula och röda.

12 okt. Vi började gräva grund till huset och så fick vi pioner 5 st av Midners. Vi skaffar nu verktyg för bygget och gör iordning pappren för byggnadslov.

23 okt. Vi köpte material till grunden; stenar, virke, cement och regler = 550 kr, 60 öre.

24 okt. Bengt var här och hjälpte Bertil med grunden och murade plintar och avvägde det hela. Ser bra ut.

29 okt. Idag fick vi singel, 4 kubik, tippat mitt på vägen. 430 kr.

30 okt. Vi har skyfflat ner singel i grunden och det ser fint ut.

4 sep. På morgonen fick vi virket till huset.

V 46. Byggde Bertil väggar och gavlar och huset är så gott som monteringsfärdigt.

22 nov. Restes väggarna av Bengt och Bertil och stocken lyftes upp.

5-6 dec. Takstolar tillverkades och stocken binds upp.

8 dec. Ytterpanel, fönster och dörren kom.

Bertil återupptog bygget med huset i slutet av mars 1982. Påsken 9-12 april var det dock snöstorm och kallt och inget gjordes då på huset. I slutet av maj var huset uppfört och det var helt inrett och klart sommaren därpå.

Lökvägen 8 våren 1981, senhösten 1981 och sommaren 1982.
Foton från Bertil Lindgren.

Vintern 1981/82. Till vänster syns stugan på Tomatvägen 6.
Foto från Lars Larsson.

Stämningsfull vy ner över Sparrisvägen, januari 1982.
Närmast syns stugan på Sparrisvägen 12.

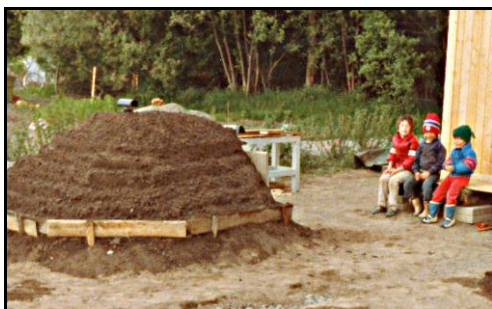
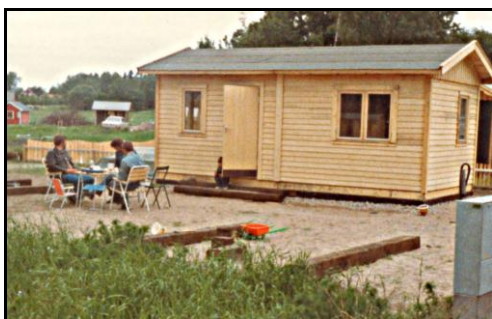

Mars 1982.

Ovan: Den ljusa stugan är Kålvägen 5, uppförd av Dennis och Eva Ryding. De nappade tidigt på annonsen i tidningen och kunde välja vilken lott de ville. De ratade skogskanten med tanke på inbrottsrisken och ville inte heller bo för nära festplatsen.

Nedan: Prefabhus på Morotsvägen 26 under uppförande. Till vänster syns den vasshydda som inledningsvis prydde Morotsvägen 37. Foton från Eva Ryding.

Vyer kring övre Morotsvägen 1982.
Foton från Margareta Scholz.

Augusti 1982. Till vänster syns bl a Sven Ek (med skägg och glasögon). Till höger trangerar Boro Mirovic helstekt spädgris. Foton från Lars Larsson.

Utsikt från lekplatsen våren 1983. Rakt fram syns stugan på Sparrisvägen 5.
Foto från Lars Larsson.

I början fanns det många barnfamiljer i området. Det var ju i mångt och mycket till dem som kommunen vänt sig i början. Snart iordningsställdes lekparken på festplatsen, sandlåda byggdes och rutschbana m m köptes in.

Området fortsatte att utvecklas. Växtkraften i den gamla rapsåkern var det inget fel på, det växte så det knakade. 1982 uppförde kommunen en skyddsvall längs Enköpingsvägen, på vilken föreningen omgående planterade buskar (som dock dog). Vägbom och anslagstavla sattes upp. De under alla år återkommande majbrasorna och midsommarfesterna hade sina premiärer 1982. Budgeten för 1983 var ca 16.500 kr och avsåg, precis som påföljande års budgetar, att betala för sop- och slamhämtning, vatten, el, vägunderhåll m m. Allt detta finansierades i huvudsak av medlemsavgifterna. Avgiften för 1983 sattes till 100 kr. Därutöver hade kolonisterna att betala arrende till kommunen, som samma år uppgick till 666 kr.

Rolf Öhlin målar sin stuga på Morotsvägen 32.
Foto från Margareta Scholz.

Lökvägen 1983.
Foto från Bertil Lindgren.

Det uppstod snart problem med vanvårdade tomter och en del tomter var helt igenvuxna. Det fanns även kolonister som struntade i att betala medlemsavgiften. Under 1983 sade kommunen därför upp 14 arrendatorer och 1984 ytterligare 10 stycken.

För att sköta det löpande underhållet av gemensamma anläggningar (toaletter, skogsdungen, parkeringen och vägar, diken, lekplats, gräsmattor, vallen etc) indelade styrelsen koloniområdet i ett antal arbetsområden. För varje område utsågs en arbetsledare och varje kolonist hade sin arbetsvecka. För att kunna utföra större arbeten bestämdes fyra gemensamma arbetsdagar per år, varav två obligatoriska, och om man uteblev uttogs en avgift motsvarande medlemsavgiften. Inledningsvis arbetade man mycket med att röja i skogsdungen och i skogsbrynet, rensa i diket mot skogen, plantera på skyddsvallen och ombesörja vägunderhåll. Av riset blev en majbrasa vid festplatsen nere på ängen.

Många är de kolonister som kommit och gått under åren. Omkring dussinet av dagens kolonister har varit med från allra första början.

Det hade gått snabbt att fördela lotterna till de blivande kolonisterna. Kommunen planerade nu för en utbyggnad av området. Det skulle emellertid komma att ta betydligt längre tid att tilldela lotterna på det nya området.

Utsikt från Lökvägen 8 ned mot vallen, 1983.
Foto från Bertil Lindgren.

Bilder från våren 1983.
Längst ner en f d valstuga på Morotsvägen 30, med Ringvor Hägglöf i dörröppningen.
Foton från Lars Larsson.

Upptakt till midsommar 1983. John med dragspelet och Fred med gitarr.
Nedan: Stången reses på ängen nedanför Potatisvägen. Foton från Margareta Scholz.

Foto från Bertil Lindgren.

Kommunen planerade nu för etapp 2 som innebar att koloniområdet skulle utökas med 5,3 hektar och 68 lotter. Här ville man få till en enhetligare byggnation samtidigt som man lättade på en del byggregler. "Byggnadsplan 2 för del av Prästtorp, kolonistugor" fastställdes hösten 1984. Inom det nya området anlade kommunen vägar, parkering, lekplats och skyddsvall. El drogs fram. Kolonilotter utstakades, likaså odlingslotter vid hästhagen. För att minimera biltrafik gjordes avsiktligt ingen väganslutning mellan de två områdena. Ytterligare toaletter uppfördes så småningom i nedre delen av koloniområdet.

Nya kolonistugor planeras

Har du sett med längtansfulla blickar mot kolonistugorna i Aspvik? Nu har du en ny chans. Det planeras nämligen för fler kolonistugtomter i Aspvik, mellan Kungsängen och Bro.

Kolonistugområdet i Aspvik var ursprungligen ett krav i socialdemokraternas kommunalpolitiska handlingsprogram inför valet 1979. Valet vanns och området ordnades. Intresset blev stort. Socialdemokraten i Upplands-Bro beskrev området i sitt förra nummer.

Nu har socialdemokraterna fört fram förslag – och fått igenom det – om att området ska utvidgas. Ett planförslag ska upprättas för området väster om de nuvarande stugorna.

Förslaget ska utformas så att det blir möjligt att successivt genomföra det i mindre grupper om 23–30 lotter.

Ny information ska ut till kommunens invånare

Kommunkansliet skall i samråd med tekniska kontoret gå ut till invånarna i Upplands-Bro med en förnyad information om möjlig-

heten att få en kolonilott med byggrätt. Det skall då särskilt poängteras vilka grupper området är avsett för; de som bor i flerbostadshus eller tätt sammanbyggda enbostadshus med minimala tomtstorlekar och inte har tillgång till fritidshus.

Avsikten är att planeringen och informationen skall genomföras under 1982, så att de nya lotterna kan fördelas under våren 1983 i god tid före semestrarna och odlingsperioden.

Meningen är också att de erfarenheter den nuvarande kolonilottsforeningen har ska tas tillvara när planerna görs upp.

"Socialdemokraten i Upplands-Bro" nr 1/1982
innehöll ovanstående inbjudan till kolonilott på det nya området.

I hästhagen norr om det nya området finns en vattenkälla, försedd med cementring. Här fanns redan från koloniområdets början tillgång till friskt och rent rinnande vatten året runt. Här togs bl a vatten till maskrosvinet.

Vy från Ärtvägen 55 på nya området. Året är 1984 och odlandet har börjat, men ännu är inga stugor byggda. Gamla områdets stugor syns i bakgrunden.

Under 1984 kom fördelningen av de nya lotterna igång. Arrendekontrakt tecknades mellan kommunen och varje arrendator i det nya området med en upplåtelseid om 20 år. Arrendeavgiften var 780 kr per år (med årlig indexjustering). Till kontraktet fogades en bilaga med de byggregler som gällde för det nya området. Bl a fick en stuga om max 20 kvm uppföras, grundläggning skulle vara plint eller torpargrund, veranda max 6 kvm, sadeltak med 22-35 graders lutning, fristående förråd om max 4 kvm och insynsskyddande plank om 1,6 m höjd. Följdes reglerna krävdes inget bygglov från kommunen. För gamla området gällde t v de gamla reglerna (inkl bygglovsförfarande), med den ändringen att nu fick även här uppföras ett fristående förråd om 4 kvm. Så nu gällde tills vidare olika regler för de båda områdena.

Som en följd av koloniområdets utökning med etapp II reviderades våren 1984 föreningens arrendavtal med kommunen och avsåg tiden 1 juli 1984 – 30 juni 2004. Styrelsen fick nu utökade uppgifter och skulle även granska och godkänna ritningar för ny-, om- eller tillbyggnader samt ansvara för att kommunens bestämmelser i byggnadsplanen efterlevdes.

Under 1984 uppfördes ett 10-tal hus och förråd på det nya området. Hela koloniområdet hade nu 153 lotter, varav 85 på gamla och 68 på nya området. Fler skulle det inte bli.

Första spadtagen, Ärtvägen 38, 1984.
Foton från Enn och Sirkka Laur.

Nästan färdigt. Ärtvägen 49, hösten 1984.
Foto från Lars Larsson.

Nu var koloniområdet i princip ”färdigt”. I början såg det gyttrigt ut med alla hus på den platta och kala marken. Under årens lopp växte vegetationen upp och det blev lummigare och mer idylliskt – men sjöutsikten försvann.

Eftersom koloniområdet låg precis på gränsen mellan Bro och Kungsängen och tillhörde olika ägor gjorde kommunen 1984 en sk fastighetsreglering vilken innebar att mark tillhörande fastigheten Husby 2:1 (nya koloniområdet) överfördes till fastigheten Aspvik 1:4 (där det första området låg). Samtidigt ändrades även församlingstillhörigheten så att nya området överfördes från Bro till Kungsängen-Västra Ryds församling.

1985. Foto från Enn och Sirkka Laur.

1987. Foto från Ulf Berglund.

Lars Gottby kom till Aspvik och Ärtvägen 2 år 1987. Stugan uppfördes året därpå och snart var lotten uppodlad och klar. Fotot är från sommaren 1989 och taget av Lars Gottby.

7 Resten av 1980-talet – fortsatt utveckling

Vid årsmötet 1984 omvaldes Lars Larsson som ordförande på två år och 1986 omvaldes han för ytterligare en tvåårsperiod. Lars Larsson blev alltså den som framför allt kom att ange färdriktningen de första åren.

1986 var 80 av 85 lotter på gamla området bebyggda. På det nya området fanns samma år 24 hus och förråd på 68 lotter. Besvärande var att ett 30-tal lotter ännu inte hade tilldelats och eftersom de inte brukades skapade detta ett problem för grannarna och skämde dessutom området. Kommunen erbjöd då lotter även till boende i grannkommunen Järfälla. Detta gav önskad effekt och successivt minskades antalet lediga lotter. Utöver kolonilotterna uthyrdes drygt 20 odlingslotter till hugade kolonister för några tiotusent per år.

Tillkomsten av etapp II innebar förstas ökade kostnader för koloniområdets gemensamma ändamål. De största utgiftsposterna var föreningens arrende till kommunen, sophämtning, latrintömning och, när man hade råd, inköp av materiel. Samtidigt ökade förstas intäkterna tack vare det utökade antalet medlemmar. 1985 fördubblades budgeten till ca 35.000 kr och kom därefter att öka måttligt till nästa decennieskifte då den uppgick till ca 50.000 kr. Under samma period höjdes medlemsavgiften från 150 till 250 kr per år och kolonisternas arrendeavgift till kommunen från 780 kr (1984) till 1.100 kr (1990).

Sommaren 1984. Allgun Wilhelmsson med hustru Anita på besök. Foto från Lars Larsson.

Gamla och nya toa. De nya sanitetsbyggnaderna försågs med tre vattentoaletter och en handikapptoalett i vilken det även fanns dusch.

En av slamtankarna.

Missnöjet var stort med de fyra otidsenliga torrdass som kommunen ställt upp då de ansågs allmänt snuskiga och otrevliga. 1985 beslöt årsmötet att den besvärliga toalett-frågan borde lösas genom att två sanitetsbyggnader skulle uppföras, vardera med fyra toaletter, en dusch och ett förråd. Styrelsen förhandlade med kommunen som uppförde byggnaderna under 1986 och några år senare överlät dem till föreningen, inkl avlopps-tankar och ledningar. För att finansiera övertagandet tog föreningen ett lån på drygt 200.000 kr, vilket betalades på 15 år. Torrdassen blev kvar för vinterbruk och som reserv. De nya toalettterna var inte helt problemfria då de spred lukt i närområdet och det blev ibland stopp i avloppet. Så småningom fick man också byta ut ena tanken pga läckage.

Vidare uppfördes en telefonhytt och en förrådsbod, och det köptes lekutrustning och motorgräsklippare. Förrådsboden, vilken uppfördes vid Tomatvägen, var i grunden en manskapsvagn som hade skänkts till föreningen. En festplats färdigställdes och en festkommitté utsågs.

Telefonhytten, som uppfördes 1986 på nya lekplatsområdet, var försedd med en vanlig telefonapparat. Man betalade 1 kr per samtal i en bössa och telefonen var spärrad för en samtalsperiod. Det gjordes inbrott i höstmörkret och myntbössans innehåll om ca 100 kr försvann. Telefonhytten såldes senare som förråd till en kolonist.

Årsmötena besöktes vanligen av 50-60 personer. 1986 inkom många motioner. De frågor som styrelsen då fick i uppdrag att gå vidare med berörde belysning vid parkeringen, brandskyddsåtgärder inom området (kom dock att dröja), igenläggning av diket mellan områdena (kommunen tyckte dock att det blev för dyrt) samt ordningen inom området.

Styrelsens största problem under 1980-talet blev att hantera ovårdade tomter, gemensamma arbeten, komposter, toaletter, biltrafik, sophantering och den delade administrationen med kommunen vad gäller medlemmar/arendatorer. Problematiskt var den bristande dräneringen i områdets vattensjuka södra del vilket föreningen tog upp med tekniska nämnden.

Föreningen hade tidigt försäkrat föreningens anläggningar - denna utökades 1988 med ansvar m m, i händelse att en olycka skulle inträffa t ex på en arbetsdag.

Det var även fest och gemenskap. Exempelvis firades under 1988 först valborg med korv och brasa och senare samma år blev det midsommarfest, sommarfest och höstfest med tipspromenad.

En tendens började sprida sig i området att bygga inglasade verandor vilka mer och mer började likna inbyggda uterum med isolering och fönster. Detta föranledde såväl styrelsen som kommunen att påminna om vilka regler som gällde. Det viktiga var att verandan inte fick bli ett nytt rum. Därför fick verandan inte värmeisoleras och inte vara helt tillsluten. Delad dörr till uterummet accepterades.

Byggkreativiteten har alltid varit stor i området. Ibland för stor. En här anonym kolonist berättar att när han tog över stugan fann han i den märkliga elledningar och strömbrytare, vilka var tjuvkopplade till en ovetande granne. Stugan hade även tjänat som en gigantisk hembränningsapparat.

Vi måste också nämna tvåmetersmannen som förlängde sitt hus utöver normen genom att bygga ut med en låda på gaveln, enligt hörsägen för att han skulle få plats med fötterna när han sov.

Midsommar firas på festplatsen.

Den första dansbanan.

Lars Larsson.

Lars Larsson var starkt engagerad i föreningen från starten tills han lämnade området 2001. Han var föreningens första ordförande 1981-88, därefter revisor i många år och satt även i valberedningen. Lasse ledde även många årsmöten. Han berättar att de största problemen i början rörde folk som fick lotter, men sedan inte alls brydde sig om dem. Förmodligen hade de tagit sig vatten över huvudet. Ett annat problem uppstod med kolonister som på olika sätt försökte kringgå byggreglerna. Det rådde strikt förbud att vattna med slang, men en del gjorde det i smyg på kvällarna.

Antalet förtroendevalda ökade efter hand som fler funktioner behövdes. Utöver styrelse, revisorer och valberedning utsågs arbetsledare och festkommitté - sammanlagt 20-25 funktioner. Många åtog sig dessa ideella arbeten under några år. Några av dem som hade förtroendeuppdrag under en längre tid (minst 5 år) under 1980-talet var - förutom Lars Larsson - Berit Svensson, Ulla-Britt Österling, Marita Eriksson, Rolf Öhlin, Lars Nord, Karin Divert, Rolf Folmer, Ringvor Hägglöf och Agneta Hallberg. Lars Alenberg och Maj Österback blev tidigt revisorer och kom så förbli till långt in på 2000-talet.

En person som Lars Larsson särskilt vill omnämna är Sven Ek som hade stuga här, liksom hans tre söner. Ek kunde ibland vara något temperamentsfull men var hjälpsam och sa aldrig nej till jobb åt föreningen. Han och sönerna uträttade mycket. Lasse nämner även Harry Brattström som drev fram dansbanan. Och så var det Boro som klubbade gäddor i Aspviks-bäcken och visade upp dem för kolonisterna: ”Här ser ni en som kan skaffa mat åt familjen”. Åke Persbrandt var noga och sopade gräsmattan med piasavakvast.

1988 valdes Ronny Carlsson till ordförande på två år. Under hans tid fortsatte man att stängas med kommunen i olika frågor. Det var inte så att kommunen var ovillig, tvärtom var man mån om ett fungerande koloniområde, men kommunens förmåga var liten beroende på ständig brist på pengar. En fråga som ständigt återkom var färdigställande av skyddsvallen mot Enköpingsvägen som börjat sjunka redan efter fem år och borde åtgärdas till sin ursprungliga höjd för att ge skydd mot buller och avgaser. Även hante-ringen av tomtupplåtelser och kontraktskrivning kunde gå smidigare och föreningen upplevde att det var oreda hos kommunen beträffande medlemsregister och arrende-avgifter. Efter hand ledde detta fram till tankar om att föreningen borde ta över ansvaret för koloniområdet från kommunen. Resonemang började inledas med kommunen om ett övertagande.

Evy med bror och svägerska på verandan till Morotsvägen 18. Året är 1986.
Foto från Evy Sjöberg.

8 1990-talet – nya idéer föds

Rubriken är vald utifrån en blick i backspegeln som gör att vi kan konstatera att föreningens övertagande av området, utökad bygg rätt, sommarvatten till lotterna och byggande av gemensamhetsutrymmen, vilka alla förverkligades under 2000-talet, har sitt ursprung i frön som såddes under 1990-talet. Det var då dessa idéer kom upp, diskuterades inom föreningen och med kommunen men av olika skäl sköts på framtiden.

1990 valdes Rolf Larsson som ordförande på två år. Vid ingången av decenniet arbetade styrelsen med ett förslag om att föreningen, förutsatt att man fick sänkt arrendeavgift, skulle ta över ansvaret för driften av koloniområdet från kommunen. Bakgrunden var de återkommande problemen med att få kommunen att vidta åtgärder kring de gemensamma anläggningarna men även för att underlätta det administrativa arbetet med arrendena. Kommunen var positiv men krävde att föreningen tecknade ett kollektivt arrendeavtal med kommunen för samtliga 153 lotter och att de enskilda lottinnehavarna i sin tur tecknade arrendeavtal med föreningen.

Med anledning av detta kallade styrelsen medlemmarna till ett extra föreningsmöte 19 jan 1991. Intresset var dock svalt, många oroade sig förmodligen för ekonomin och det fanns även en tvekan om föreningen på egen hand skulle klara av all administration. Kanske kom frågan upp för plötsligt för medlemmarna, kanske saknade man tillräckligt underlag. Mötet bordlade frågan och remitterade frågeställningen tillbaka till styrelsen för fortsatt utredning. Rolf Larsson, som hade engagerat sig hårt i förberedelserna för övertagande, avsåg sig då ordförandeskapet.

Vattnet hämtas.
Foto från Evy Sjöberg.

Några vyer från Ärtvägen, 1991.

Några månader senare hölls ordinarie årsmöte. Då valdes Anders Bringborn till ny ordförande (fyllnadsval för 1 år). Han omvaldes året därpå för ytterligare två år. Vid års-mötet 1991 motionerades det flitigt - hela åtta motioner inkom. De handlade om utökad ytterbelysning, sandning, trädplantering, medlemskap i Sveriges koloniträdgårdsförening och byggande av en gemensamhetslokal för möten och fester, vilka alla avslogs - främst av ekonomiska skäl. De motioner som antogs handlade om bättre ordning i komposten samt att kommunen borde tillskrivas om utökad byggrätt. Bakgrunden till den sistnämnda motionen var att kommunen tillät 30 kvm för huvudbyggnad i det nyinrättade koloniområdet Myggdansen i Håbo-Tibble. Föreningens propå avslogs dock av kommun-styrelsen med hänvisning till risken för fritids- eller permanentboende med därtill ökade krav på sanitära anordningar.

Under årsmötet 1991 passade föreningen på att fira sitt 10-årsjubileum. Under pausen spelade Slokhattarna och det bjöds även på en fotoutställning. Direkt efter årsmötet, som hölls i Ekhammarskolan, blev det fest med mat, samvaro och dans. En liten minnesskrift kombinerades med kallelsen till årsmötet. Allgun Wilhemsson m fl från kommunen var inbjudna. Festligheterna avrundades på höstkanten med en heldag på kolonin med angelämnat knytkalas, korvgrillning, lekar och tävlingar för barn och vuxna, lotterier m m. Festkommittén med Bengt Bergfeldt i spetsen ordnade detta.

Under 1993 förhandlade föreningen åter med kommunen om att överta arrendet för koloniområdet. Arrendesumman var preliminärt satt till 175.000 kr. Kravet från kommunen var att samtliga kontraktsinnehavare godkände föreningens arrendeavtal med kommunen. En enkät genomfördes. En handfull medlemmar motsatte sig övertagandet och därmed var det tills vidare inte möjligt att gå vidare med frågan.

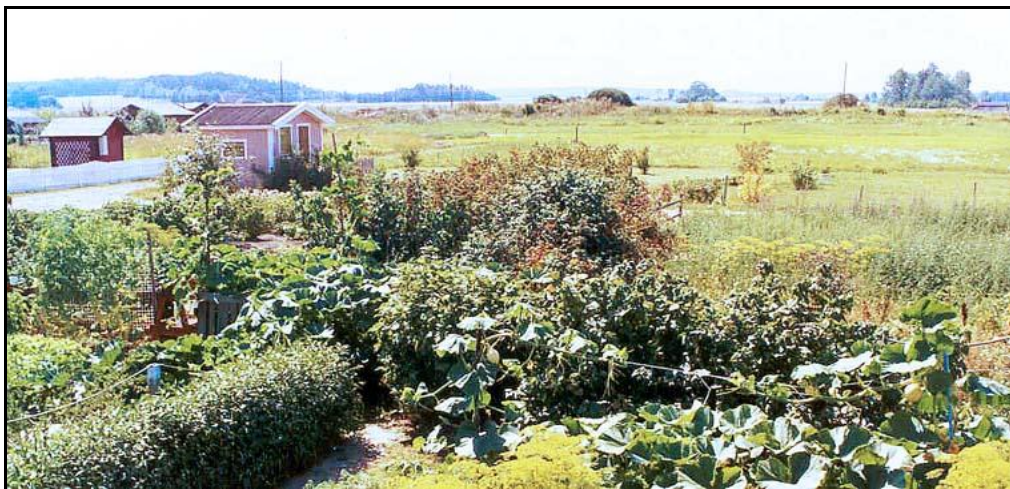
Stärkande kraftmätning vid diket mellan nya och gamla området.
Foto från Margareta Scholz.

Vid årsmötet 1994 valdes Yvonne Tapper till ordförande på två år. Hon omvaldes 1996 och 1998. Under Tappers tid fortsatte man att tillskriva kommunen om att överta området. Man framförde även önskemål om att få likalydande byggregler för båda områdena. Man återupptog dessutom frågan om utökad byggrätt till 30 kvm, men här hänvisade kommunen till tidigare nej-beslut.

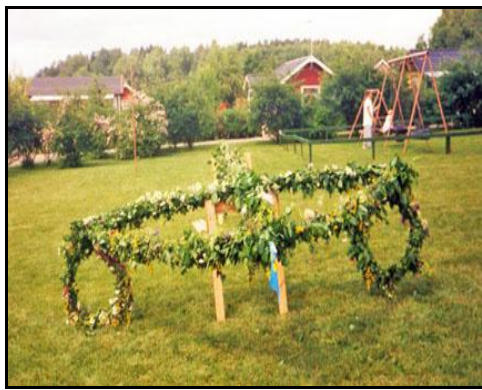
Och så fortsatte åren med de löpande styrelsearbetena med att sköta ekonomin, göra inköp, hantera byggärenden, underhålla gemensamma anläggningar, organisera arbetsområden och gemensamma arbetsdagar, hantera olika kolonistärenden inkl medling i en och annan grannträta. Man hann även med att inspektera skogen bakom lotterna på Morots- och Potatisvägen och uppmanade flera kolonister att ta bort diverse byggen och upplag. 1999 hade man den dittills största översvämningen på Ärtvägen, och kommunen lade ner dränering.

1999 valdes Barbro Grufman till ordförande, fyllnadsval 1 år. Grufman omvaldes 2000 på två år.

Vid årsmötet 2000 motionerades bl a om tappställen till varje lott samt en gemensamhetslokal inom området. Sådana förslag hade avslagits tidigare men nu fick styrelsen i uppdrag att arbeta vidare. Detsamma gällde frågan om föreningens eventuella övertagande av området. Under Grufmans tid som ordförande blev man tuffare i förhandlingarna med kommunen som därmed blev mer medgörlig. Kommunen öppnade för gemensamma byggregler för de båda områdena och blev positivare vad gäller formerna för föreningens övertagande av området. Informationsmöten infördes i anslutning till arbetsdagarna.

Utsikt från Dillkronan 8, 1992. Foto från Gomer Backman.

Midsommartid i Aspvik 1998. Festkommittén med Dagmar Baldestig, Karin Divert, Eva Karlsson och Evy Sjöberg (som tog fotot) ordnar godispåsarna.

Monica Alenberg och Margareta Scholz band kransar till midsommarstången i många år. Foto från Evy Sjöberg.

Dillkronan, 1992. Foto från Gomer Backman.

Under 1990-talet höjdes medlemsavgiften successivt från 300 kr (1990) till 670 kr (1999/2000). Därmed kunde föreningens budget öka, från ca 54.000 kr (1991) till ca 107.000 kr (2000). Det rörde de vanliga utgifterna för toa, soptömning, vatten, lån, underhåll etc. Arrendeavgiften uppgick 1995 till 1.444 kr.

Den som sålde sin stuga i mitten av 90-talet kunde få omkring 100.000 kr för den, vilket var en fördubbling mot tio år tidigare.

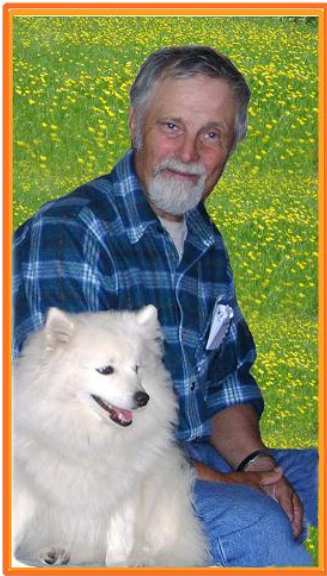
I slutet av 1990-talet minskades antalet lotter från 153 till 152 då tre lotter på Ärtvägen slogs ihop och blev två istället.

Några av de personer som under en längre tid (minst 5 år) hade förtroendeuppdrag under 1990-talet var Lars Larsson, Yvonne Tapper, Barbro Grufman, Lars Alenberg, Maj Österback, Karin Divert, Bo Ek, Evy Sjöberg, Rolf Svalgård, Olle Dahlström, Lars Linde, David Hällerråd, Lars Gottby, Monica Giös, Tord Falk och Bengt Bergfeldt.

Valborg firas. Foto från Ulf Berglund.

Yngve Califf promenerade ofta med sin hund i koloniområdet och gav trygghet med sin närvaro. Han kände alla och alla kände honom. Foto från Ewa Califf.

Foto från Ulf Berglund.

En kolonist berättar om hur hon kom hit – Lena Mellblom på Dillkronan:

”Hej hopp, Mellis här. Har sedan du ringde mig igår försökt att tänka vad jag har att berätta om detta ställe som har blivit för mig en underbar plats i mitt liv, med bakgrund som en trasig person och utsliten servitris. Bara detta att jag stiger upp tidigt om morgnarna, öppnar dörren ut, och det är totaltyst i hela området. För det mesta, konstigt nog, har jag sol varje morgon, den brukar gå upp där Aarne bor. Jag och mina katter älskar detta ställe. Min början till området var en fantastisk historia. Jag bor i Hässelby och där var jag kolonist med 70 kvm jord bakom Hässelby Slott. Vilken lycka att få sätta lite potatis och blommor. Jag ökade min areal med ännu en lott på 70 kvm och hade detta gulliga ställe i två år, tills jag blev så trött på att folk på sommarnätterna kom nerifrån Maltesholmsbadet och tyckte att det var ok att sabba mina växter bara för att det var skoj. Innan jag berättar mer vill jag att du vet att jag jobbade på en båt som hette Athena som gick mellan Stockholm och Åland, i 4,5 år. Där träffade jag en tjej som jobbade i parfymieriet, Eva Nylundh. Hon var en total motsats till mig, men vi fann varandra. Vi reste till Amerika och tåglufade. Mitt livs fantastiska resa. Livet gick vidare, Eva och jag höll kontakten men helt plötsligt gick båten i konkurs, och vi tappade kontakten. Åren gick, sedan kom den hemska händelsen i New York 11 sept 2001. Då kom jag att tänka på att Eva hade en son i New York. Jag ringde henne och frågade hur det stod till med hennes familj, och där börjar vår historia igen. Eva hade köpt en stuga i Aspvik eftersom hon känner Annelise. En vacker dag ringer Eva och har hittat en stuga till mig som var till salu, det satt en annons på anslagstavlan. Vi ringde damen som ägde stugan och i mars 2003 blev den min. Eva satt i styrelsen då, därför lockades jag in som suppleant till att börja med. Vilka år det har blivit med styrelsen, pga detta har jag lärt känna massor av människor. Jag hjälpte till att gå runt när vi diskuterade detta med att köpa loss området från kommunen. Allt som har varit ute på området har varit skitkul, jag blev med i festkommittén också, där har vi slitit, men sååååå roligt vi haft. Detta med att jag är från Skåne har varit ett problem för folk som gått förbi när dom sett min flagga, kul att höra folks diskussioner om vad det är för flagga. Detta är vad jag kommer på just nu”.

9 2000-talet – idéerna förverkligas

Det första decenniet under 2000-talet blev händelserikt för föreningen och dess kolonister. Kommunen fastställde äntligen gemensamma byggregler för nya och gamla området. Detta skedde genom den detaljplan som antogs 2001-01-18, benämnd ”byggnadsplan 1 för del av Prästtorp (kolonistugor)” resp ”byggnadsplan 2 för del av Prästtorp (kolonistugor)”. Dessa är i princip likalydande och anger bl a att på tomtplats får uppföras en huvudbyggnad (max 20 kvm), ett uthus (max 4 kvm) och ett växthus (max 10 kvm), alla friliggande och med högsta höjd 3 m till takfot. Huvudbyggnaden skall ha sadeltak med 22-35 graders lutning. Skärmtak får anordnas på huvudbyggnaden (max 12 kvm). Höll man sig inom bestämmelserna och styrelsen godkände ritning före byggstart behövde man inget bygglov från kommunen.

2001 drabbades föreningen av så kraftigt ökade sophämningsavgifter att föreningen gick med förlust. En akut penningbrist löstes tack vare att några medlemmar betalade in förskott på sina nästkommande års medlemsavgifter. För att finansiera de ökade kostnaderna höjde årsmötet 2002 medlemsavgiften till 1.250 kr (inkl depositionsavgift). Budgeten uppgick nu till ca 200.000 kr. Beslut togs även att ansluta föreningen till Svenska Förbundet för Koloniträdgårdar och fritidsbyar (numera Koloniträdgårds-förbundet), bl a för att vid behov kunna erhålla juridiskt bistånd i samband med förberedelserna för ett övertagande av området.

2002 valdes Ulf Eriksson till föreningens ordförande på två år. Styrelsen underhöll kontakter med kommunen om möjligheterna att friköpa området. Man såg två möjligheter: antingen att föreningen köpte loss hela området eller att kolonisterna individuellt friköpte sina lotter. En enkät gjordes bland medlemmarna om intresse för friköp varvid något fler än hälften sa ja. De flesta kolonisterna ville friköpa individuellt, men kommunen var tydlig med att det endast var föreningens köp som kunde komma ifråga.

Förhandlingar inleddes med kommunen. Ett av kommunens villkor för köpet var att 75 % av medlemmarna godkände köpet.

Siv Jernberg valdes till ordförande 2004. Hon kom att väljas om tre gånger och upprätthöll därmed denna post i åtta år. Under hennes tid kom många av 90-talets idéer att förverkligas, och fler därtill. Siv engagerade sig som ordförande omedelbart i friköpsfrågan.

Arbete....

....och fest

Vid årsmötet 2004 kunde styrelsen informera om att kommunen lämnat ett bud på 4,35 MKr för föreningens övertagande av området. I den summan ingick 350.000 kr för anslutning av avloppet till det kommunala systemet. Budet var mer förmånligt än många väntat sig.

Nu började ett omfattande arbete för styrelsen. Från att tidigare ha fört samtal med tjänstemän inom kommunen om friköp startade nu formella och konkreta förhandlingar. Det blev många möten med kommunen och även med koloniträdgårdsförbundet för att allt skulle gå rätt till. Under sommaren uppsökte styrelsen kolonisterna för att informera om friköpet och varje helg hölls informationsmöten i parken. En enkät bland medlemmarna visade att 151 av 152 medlemmar sade ja till ett övertagande av området. Man förhandlade med fyra banker för att få fram de bästa lånevillkoren. Den 4 september samma år hölls ett extra föreningsmöte för att besluta om köpet. 78 medlemmar närvarade. Mötet fastställde föreningens köp av koloniområdet och uppdrog till styrelsen att teckna köpeavtal med kommunen samt att teckna lån för knappt 4,7 mkr med fastigheten som pant. Lånet avsåg, förutom själva fastighetsköpet och VA-anslutningen, att även täcka kringkostnader som lagfart m m samt vinterbonat utrymme för vattenmätaren.

Inför övertagandet avstyckade kommunen mark så att koloniträdgårdsområdet bildade en egen fastighet; Aspvik 1:9 om ca 9 hektar. Köpekontrakt mellan föreningen och kommunen skrevs 2004-11-24. Samtidigt ingick föreningen i Eriksbergs vägsamfällighet och efterträdde där kommunen som delägare i Husbyvägen.

Föreningens stadgar och ordningsregler anpassades till den nya ägarsituationen. De viktigaste ändringarna var att det nu blev föreningen som upplät kolonilott med arrende till medlemmarna. Styrelsen fick nu hela ansvaret att hantera medlemskap och teckna arrendekontrakt mellan föreningen och kolonisten. Som arrendator blev man automatiskt medlem i föreningen.

Kommunen drog fram kommunalt avlopp till en förbindelsepunkt vid södra sanitetsbyggnaden. Föreningen drog avloppsledningarna från båda sanitetsbyggnaderna och anslöt dem till avloppet. Arbetet utfördes i huvudsak av Beo Moberg med hjälp av en entreprenör. Nu var det slut med odören från läckande tankar och täta besök av slamsugningsbilen. Avloppet krävde vattenmätare i ett vinterbonat utrymme. Därmed kom idén upp om att bygga kontorshuset. I detta installerades utöver ett rum för vattenmätaren även toalett och dusch för vinterbruk samt ett kontorsutrymme för föreningen där även arkivet kunde förvaras. Ett tappställe för vintervatten anordnades på utsidan. Samtidigt byggdes tömningsstationer för latrin (sommartid) i anslutning till sanitetsbyggnaderna. Arbetena kunde utföras i föreningens regi och därmed till lägsta tänkbara kostnad tack vare frivilliga insatser.

Kontorshuset byggs och de nya kontrakten skrivs.

Under sommaren 2005 skrevs nya arrendekontrakt mellan föreningen och varje arrendator med en upplåtelseid om 25 år (vilket automatiskt förlängs med 25 år om uppsägning inte sker tre år före arrendetidens utgång). Arrendatorn förband sig att bl a vårda sin kolonilott, inte låta folkbokföra sig på lotten, följa ordningsregler och stadgar, inhämta föreningens godkännande innan byggnation påbörjas m m.

Föreningen, dvs alla vi kolonister, är nu markägare av Aspvik 1:9 och vi är inte längre beroende av kommunen t ex vad gäller markens utnyttjande. Kommunens detaljplan, vilken bl a innehåller byggregler, gäller dock även efter övertagandet.

Styrelsen hade sedan flera år enträget fört fram önskemål till kommunen om att få utöka bygggrätten från 20 till 32 kvm och slutligen lyckades det. Detaljplanen reviderades 2007. Det nya är att man nu - förutsatt bygglov från kommunen - tillåter en huvudbyggnad om max 32 kvm, inkl inglasad veranda och/eller skärmtak. Vidare gäller att styrelsen ska godkänna byggstart.

Friköpet medförde ändrade uppgifter för styrelsen. Nu är styrelsen inte längre i första hand ansvarig mot myndigheterna och kommunen utan står framför allt till svars inför årsmötet. Den på sitt sätt tidigare idylliska tiden kräver nu ett större ansvarstagande av kolonisterna och ställer ökade krav på ordning och reda – och vi är nu ännu mer beroende av att kolonisterna turas om att ställa upp i styrelsen och andra förtroendeuppdrag. Gemensamt ansvarar vi för mark, byggnader och maskiner till ett värde överstigande 5 MKr.

Koloniområdet, fastigheten Aspvik 1:9 (grönmarkerad)

I och med friköpet fick föreningen helt andra utgifter och inkomster. Utöver de årliga utgifterna tillkom nya poster som amortering, räntor och fastighetsskatt. Kolonisterna betalar nu både medlems- och arrendeavgiften till föreningen, denna årsavgift sattes till 4.060 kr (2005). Budgeten från 2005 och de närmaste följande åren uppgick till storleksordningen 625.000 kr.

Ett oväntat ekonomiskt problem för styrelsen att hantera var att skatteverket ändrade fastighetens klassificering från lantbruksfastighet till fritidshusområde och därmed mer än fördubblade föreningens fastighetsskatt. Styrelsen överklagade och efter dom i läns-rätten fastställdes att Aspvik 1:9 fortfarande skulle betraktas som lantbruksfastighet och därmed gällde den ursprungliga taxeringen.

För att styrelsen skulle vara mer tillgänglig för medlemmarna organiserades expeditionstider på lördagar under sommarsäsongen i det nya kontorshuset. Föreningen fick även en egen hemsida på initiativ av Dag Nuhma samt ett bibliotek som organiserades av Carina Runefjord.

Tyvärr drabbades en del kolonister av bensinstölder och andra tråkigheter på parkeringsplatserna. Detta föranledde föreningen att sätta upp vägbommar vid båda infarterna. Under vintern 2006/2007 drabbades de nedre delarna av koloniområdet av omfattande översvämningar och nya dräneringsrör lades ner.

Från översvämningen vintern 2006/2007.

Arbetsamma kolonister.

2006 firade föreningen sitt 25:e år. Det bjöds på mat samt underhållning av ”Aspviks drängar” på festplatsen och där fanns ponnyridning, tipspromenad, fotoutställning, lotteri, lekar och tävlingar. Det dansades på den nyinvigda dansbanan/scenen fram till gryningen. Närmare 200 personer deltog. Festligheterna blev mycket uppskattade och stämningen var på topp!

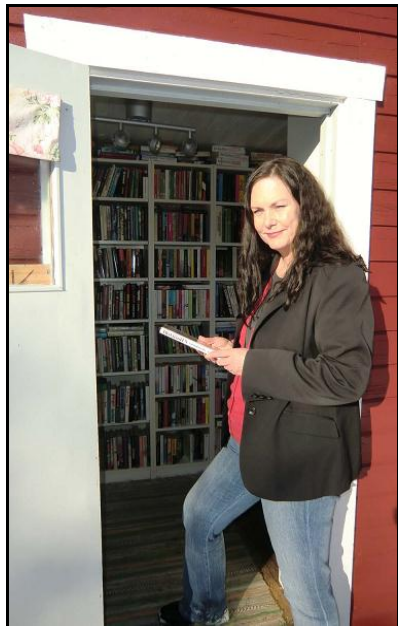
Lekar vid 25 års jubileumet. Foto från Ulf Berglund.

Från föreningens 25 års jubileum.

Under 2007 startade caféverksamhet på lördagar på försök. Den blev snabbt en populär träffpunkt med fika och hembakat till självkostnadspris. Året därpå inköptes ett stort partytält till föreningens festplats och ett kök byggdes i förrådsbyggnaden intill. Därmed förfogade föreningen över en väl fungerande festplats med tält, dansgolv, café, bibliotek, lekpark och grönyta. Den har blivit en uppskattad plats för midsommarfirande, kräftkalas, surströmmingsskiva, skördefest, privata fester och loppis.

Carina Rune fjord är en av områdets bibliotekarier.

Ulf Eriksson dukar upp inför skördemarknaden.

Under 2008 tillsatte styrelsen en vattengrupp bestående av Carina Rune fjord (samman kallande), Beo Moberg, Kjell Persson, Dag Nuhma och Leif Håkansson, som under parollen ”sommervatten åt alla” undersökte de tekniska förutsättningarna för att dra fram kommunalt vatten till varje lott, beräknade kostnaderna och pejlade intresset hos kolonisterna. En enkät avgjorde frågan. Vid ett extra föreningsmöte 6 sep samma år beslöts om installation av vattenposter på lotterna till en kostnad av 532.000 kr baserat på en kontantinsats om 3.500 kr per lott. Vid mötet närvarade 140 röstberättigade. Det omfattande arbetet sattes omedelbart igång. Material anskaffades, vägarna grävdes upp för rörläggning, stolpar med tappkranar slogs ner varefter vägarna åter lades igen. Nu var det slut på släpandet på hinkar och det hittillsvarande förbudet mot vattning med slang hävdes.

2008 fick årsavgiften höjas igen, nu till 4.600 kr, främst beroende på ökade sophämningsavgifter och för akutinsatser efter översvämningarna. Föreningens budgetar låg hädanefter i storleksordningen 700-900.000 kr. De enskilt största utgiftsposterna var ränta och sophämtning. 2009 rörlades diket som därefter övertäcktes. Därmed slapp man de återkommande rensningsarbetena.

Sommervatten åt alla blev verklighet 2008. Aarne Lampi, Beo Moberg och Urban Johansson snackar slang på foto taget av Ulf Berglund (övriga bilder från föreningsarkivet).

Gänget som lade ner rören, från vänster: Leif Håkansson, Beo Moberg, Espen (traktorentreprenör), Urban Johansson och Dag Nuhma. Arbetet med grävning, rörläggning, anslutningar och igenläggning genomfördes under drygt tre veckor utan större uppehåll. Betydligt längre tid hade arbetet tagit om inte Kirsti Håkansson och Nina Anell lika outtröttligt hade försett gänget med lunch och annan support.

Gabriella Stiernspetz vattnar odlingslotten.

Jesus Garcia-Rubio bygger kappsäck på förrådet.

Styrelsen drev frågan om att få bygga s k kappsäck på förrådet och 2009 fick vi äntligen kommunens tillstånd till detta. Då blev det tillåtet att, efter styrelsens godkännande, bygga kappsäck om den uppfördes med stadgade mått (200 x 130 cm) och i övrigt uppfyllde kraven.

Samma år gjorde styrelsen en enkät om nöjdheten inom koloniområdet, vilken gav ett mycket positivt resultat om hur kolonisterna uppfattade trivsel och trygghet inom området, skötseln av de gemensamma anläggningarna och styrelsens arbete.

2010 drabbades området av en brand i en stuga samt inte färre än nio inbrott (samt ytterligare två inbrott året därpå). Tidigare år hade endast enstaka inbrott skett av och till men detta var något nytt och mer systematiskt. Föreningen anslöt sig till Grannsamverkan och började även nattvandra vissa perioder. En del kolonister monterade in larm i stugorna. För att underlätta för räddningsfordon att ta sig fram i området beslöts att en vägbredd om minst 3,5 m måste gälla i hela området.

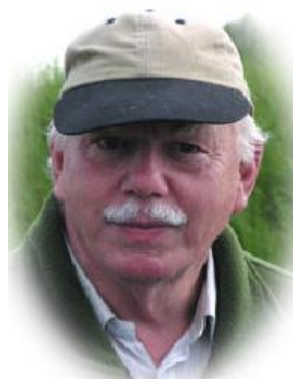

Styrelsen inspekterar vägbredden med måttbräda i lummig grönska.

Siv Jernberg var föreningens ordförande 2004-12. Hon kom hit med Beo 2001, främst beroende på att hennes bror Urban redan hade stuga här. Hon engagerade sig raskt i styrelsen först som suppleant och blev föreningens ordförande 2004. Under Sivs tid hände mycket. Området har friköpts, toaletterna anslöts till det kommunala avloppet, kontoret byggdes och vi fick därmed toa och dusch för vinterbruk, byggrätten ökades till 32 kvm och vi fick tillåtelse att bygga kappsäck, festplatsen utvecklades och det drogs fram sommarvatten till alla lotter. Siv tycker att det roligaste med ordförandeskapet har varit att bidra till att göra området bättre för alla.

Andra kolonister som under 2000-talet innehade förtroendeuppdrag under en längre tid (minst 5 år) var Ulf Eriksson, Tommy La Luca, Annelise Dannor-Martinsen, Tore Jansson, Lena Mellblom, Leif Håkansson, Eva Nylundh, Björn Adelöw, Kalle Andersson, Lars Alenberg, Ester Raadik och Bo-Inge Andersson.

Kalle Andersson får stå som ett exempel på en kolonist som ägnat mycket av sin tid åt föreningsarbetet. Kalle har allt sedan 80-talet tidvis haft förtroendeuppdrag i styrelsen, valberedningen och festkommittén. Han har även lett flera årsmöten och under många år varit elansvarig.

2011 firade föreningen sitt 30-års jubileum med ett nöjesfält i parken med paviljonger som marknadsstånd. Det bjöds på hattparad, clowner, trolleri och aktiviteter för stora och små. Festligheterna avslutades med dans till levande orkester på kvällen.

10 Gemensamma aktiviteter

Arbetsveckor och arbetsdagar

För löpande skötsel av föreningens gemensamma anläggningar indelades koloniområdet från början geografiskt i arbetsområden. För varje område utsågs en arbetsledare som tilldelade kolonisterna varsin arbetsvecka under året. Exempel på arbetsuppgifter var att klippa gräsytor, ordning vid soptunnor, fylla väggropar med grus, ansa vid buskar, rensa sly i dungen, rensa diket och vallen, hålla ordning vid komposten. 1987 gav man arbetsområdena fastare former med tydliga instruktioner och införande av vandrings-nyckel – dvs inför arbetsveckan erhöll kolonisten nyckeln till de gemensamma utrymmena och överlämnade den efter sin vecka till nästa ansvarige. Systemet fungerade lite si och så. Det tog flera timmar att klippa den stora ängen med handdragen motorgräsklippare. Den första traktorgräsklipparen inköptes 1992. För denna utsågs ett antal traktorförare. Därmed minskade arbetsuppgifterna för vad som skulle göras under arbetsveckorna. Omkring år 2000 ändrades begreppet arbetsområde till städvecka och idag omfattar städveckorna endast rengöring av toaletter och duschar, normalt fördelat på tre kolonister per vecka.

För större underhållsarbeten anordnades redan från början gemensamma arbetsdagar. Först hade man fyra arbetsdagar per år. De varade kl 10-15 med lunch 12-13. 1986 minskades de till tre gånger, varav en var obligatorisk. Arbetsuppgifterna var vanligen att rensa ogräs, klippa buskar vid lekplats, parkering, köra jord från blivande parkeringen och jämna ut marken, hugga sly i diket, olja in bord och dörrar. Problem med att kolonister inte fullgjort sina arbetsdagar har funnits hela tiden. Längre uttogs en avgift motsvarande medlemsavgiften av dem som inte deltog, men detta system övergavs 1990 med motiveringen att ingen skulle kunna köpa sig fri från arbetsdagen. Under 1990-talet varade arbetsdagen kl 10-13. 1998 infördes åter fyra arbetsdagar, senare utökat till fem. Samtidigt konstaterades att 1/3 av kolonisterna inte fullgjorde sin arbetsdag. 2002 beslutade styrelsen att införa en depositionsavgift om 250 kr (numera 500 kr) för ej utförd arbetsdag. Under 2000-talet kunde arbetsuppgifterna omfatta att fylla ut ojämnheter med jord, ta bort sly, rensa ogräs, elda ris, klippa häckar och buskar, underhåll av byggnader, lekutrustning m m, lägga väggrus, sköta komposten etc - alltså i huvudsak detsamma som alltid måste göras för att hålla området vårdat.

Servicefolk och fixare

Till gagn för koloniområdet och för oss övriga har under åren många kolonister åtagit sig olika löpande servicearbeten. Det gäller bl a arbetsledare, traktorförare som klipper gräsytor, underhållet av maskinparken, elinstallationer samt vatten och avlopp. Några kolonister har åtagit sig skötsel av planteringar på föreningens ytor. Här kan inte namnges alla dem som avlöst varandra under årens lopp, men några bör ändå nämnas för mångåriga insatser. Kalle Andersson har svarat för elinstallationer i föreningens anläggningar under tre decennier. För vatten- och avloppsanläggningarna har bl a L-E Jansson, Christer Norling och Beo Moberg varit ansvariga. Mångåriga traktorförare har bl a varit Bertil Hallberg, Olle Dahlström, Ragnar Söderberg, Sigvard Melin och Bernt Johansson. Maskinunderhållet har vandrat mellan olika personer och har de senaste åren skötts av Aarne Lampi. Aarne, som besitter ett brett tekniskt kunnande, är en kolonist som ofta ställt upp vid akutinsatser när vattensystemet eller något annat har gått sönder, och har därmed besparat föreningen stora kostnader.

Bertil Hallberg har som traktorförare klippt föreningens stora gräsytor i många år.

Dessa två idogt arbetande herrar, Beo Moberg och Dag Nuhma, har under 2000-talet förmodligen bistått vid de flesta bygg- och VA-jobben i koloniområdet, t ex byggande av kontorshuset, köket, dansbanan/scenen, tältgolvet och dragningen av sommarvattenledningar. Här hjälper de en kolonist med en tillbyggnad av stugan.

Social samvaro

Aspviks sociala funktion kan inte nog understrykas. Här kan man umgås otvunget gammal som ung och oavsett bakgrund. Mötesplatserna är många i området, det kan räcka med att gå en vända längs vägarna. Särskilda tillfällen till kontakter finns vid de gemensamma aktiviteterna som ordnas, t ex arbetsdagar, caféet, vid lekplatsen, bok-cirkeln, fester m m. Möjligheterna till möten är således många och många djupare bekantskaper har uppstått här.

Det fanns fler barnfamiljer när området var nytt, men även för de barn som vistas här nu är frihetskänslan utan större begränsningar. Ann Bolin berättar: ”Barnen har alltid älskat att vara ute på Aspvik. Ända sedan de började kunna tulta omkring har det varit det ställe där de kan springa omkring fria, undersöka saker i sin egen takt, plocka ”halåna” från buskarna när de känner för det, plaska i plaskdamm, gegga ner sig och leka nakna på gräsmattan. Att Aspvik symboliserat glädje och frihet för barnen blev väldigt tydligt en solig sommardag när barnen var ca 2-4 år gamla. Vi kom fram och jag parkerade som vanligt, lossade barnen från deras bilbarnstolar, ställde ner dem utanför bilen och började packa ur. När jag snabbt hade samlat ihop våra grejor upptäckte jag att barnen inte längre var där. Jag började leta efter dem, något som visade sig vara lätt, eftersom det gick ett tydligt spår med barnkläder slängda på marken, hela vägen till lekparken. Nu är barnen mycket större, men jag tror att de alltid kommer att minnas sina första somrar på Aspvik som ljusa och glädjefulla”.

Många är de kolonister som tillbringar hela säsongen här. Ofta är det sommarvattnets på- och avstängning som reglerar bekvämligheten att vistas här. Även jul- och nyårshelger har av enskilda kolonister firats på plats redan från starten.

Visafton i parken.

Loppis i parken.

Till den sociala biten kan vi även lägga djurlivet. Hundar och katter är det många av kolonisterna som håller sig med. Det finns också igelkottar och harar i mängder samt en och annan orm och grävling. Fågellivet är rikt. Rådjur och även älg har siktats, de senare dras till äppelträden. Flera kolonister fick ett tag besök av en ungräv som var så tam att när man sprutade vatten på den hoppade den omkring och lekte i vattenstrålen istället för att bli rädd och fly. Även igelkottarna kunde bli bortskämda, en skulle absolut matas med ost och falukorv, annars bets den. Ett mindre tamt besök var en skenande häst som kom från skogen och sprang tvärs över en av lotterna på Morotsvägen.

Birgit Engholm med Kraxe - den tama skatan.

Eva Hemström berättar några små djurhistorier:

”Janne sitter gärna på altanen och myser i solen samtidigt som han lyssnar på musik. Ett av hans intressen är även alla småfåglar som finns i Aspvik och som låter sig väl smaka av diverse smulor. Dessa små varelser blir som regel tamare vart efter sommaren skrider och de lär även sina småtingar att här finns det mat! Under 2010 och 2011 blev ungarna så pass tama att några kom och satte sig på Jannes axel, uppförde sig som de gör när de vill att föräldrarna ska mata dem, något utfällda vingar, sänkt stjärt och stort gap. Hoppas de kommer tillbaka 2012”.

”Hos vår granne Lena brukar det finnas gott om igelkottar som lärt sig att uppblött kattmat är jättegott och att utrymmet under huset är en bra plats att bo på. En sommar för några år sedan fanns där en hel liten ”kotte-familj” med mamma, pappa och tre ungar. Strikt rangordning gällde vid matbordet, pappa först, mamma sedan och efter en stund ungarna som naturligtvis kivades om bästa matplatsen. Det var ett sant nöje att sitta på ”ljugarbänken” och iakttäta den lilla familjen som helt ignorerade oss och som också promenerade rakt över våra fötter om de befann sig i deras väg”.

”I Aspvik har vi även lyckats se gröngöling vid några tillfällen och det känns fantastiskt eftersom gröngölingen är en väldigt skygg liten hackspett som gömmer sig så fort den märker av oss människor eller våra husdjur”.

”Paddan är ett djur att värna om eftersom den bara finns i områden där naturen mår bra och är i balans. I en del av våra trädgårdar i Aspvik har vi förmånen att härbärgera paddor emellanåt, vilket man då kan vara stolt över och glädjas åt eftersom det är ett kvitto på att just den trädgården mår bra”.

Valborg och midsommar har troget firats varje år. De första åren restes majstången nere på ängen, men sedan festplatsen iordningsställts blev förstås denna en naturlig träffpunkt. Av och till har det ordnats kräft- och surströmmingsskivor och även andra anledningar till festande har funnits såsom jubiléer m m. Åtskilliga kolonister har under årens lopp ställt upp i festkommittén och fixat förtäring och aktiviteter i föreningens regi. De senaste åren har Ester Raadik varit sammankallande i festkommittén.

Midsommar och valborg från anno dazumal. Övre foton är från Margareta Scholz och de nedre bilderna från föreningsarkivet.

Här framträder de åtminstone inom koloniområdet världsberömda "Aspviks drängar" vid föreningens 25-års jubileum. Från vänster Björn Adelöw, Leif Håkansson, Ingmar Svensson, Dag Nuhma, Beo Moberg och Ulf Eriksson.

Carina och Lelle ser till att glädjen står högt i tak.

11 Och framtiden?

Vad framtiden för med sig vet vi förstås inte. Det är ju också en fråga för framtida kolonister och styrelser att hantera. Några strödda synpunkter som vi stött på vid framtagningen av denna bok är följande.

- Låt området fortsätta att vara en bekväm fritidsidyll.
- Bevara det lika fint som det är, låt inget förfalla.
- Det måste inte alltid vara stora projekt på gång.
- En och annan ytterligare bekvämlighet kanske skulle kunna ordnas.

Hur ser kommunens planer ut?

Detalj ur kommunens översiktsplan, fastställd 2011:

På kartan har koloniområdet markerats med ett kryss. De röda strecken anger tätortsavgränsning. Prickade områden är naturresevat.

Satellitfoto över Aspviks koloniträdgårdsområde.